

и найпосле да са открѣваме отъ сѣкое зло и грѣхъ, ако и да могатъ да са учинатъ въ тайность.

Но человекъ е слабъ. Благородны-те чувствоканія извѣтрѣватъ; добры-те правила са забораваатъ. Тоа секидешный животъ, различны-те трудове негови, забавленія-та и много други неугодности, често ны обладаватъ и свличатъ ны долу въ нискѣ-тѣ областъ на тоа обычный животински животъ. Зато е нужно, добрѣ да са опнеме, ако желаеме, да са изъ тажъ низскость повдигнеме. Аколи са забораваме и себе занемариме, все више ще да са понижаваме и все на долу ще да падаме, до гдѣ са совсемъ не уподобиме на безсловесны-те животны.

За ради тоа ако желашъ, человекче, да Благочестиво-то чувство въ тебе неослабѣе, но все по ако и по дълбоко корень да пуца, а ты го храни и чувай. Найзгодна прилика за тоа чуванье ще да ти са покаже въ онова усамлѣно время, кое-то си на твое-то тихо благоговѣйство посвятила. Но и осканъ тажъ приликъ, подпалка го человекъ въ себе, като чете Благочестивы и зрѣлы книги; като чете скато писаніе, особито пакъ кога чете житіе-то Исусъ Христово, Давидовы-те и Юсафовы-те стихове и като прилѣжно ходи въ църквѣ на общенародно-то Богослуженіе.

Тыя стихове и тыя листове написани сѣ за тоа, да породатъ въ человекъ Благочестиво чувство. Слушай въ тыя рѣчи гласъ-атъ на баща си и на майка си, гласъ-атъ на сички-те добры человекъцы които та лкватъ и кои-то желатъ да бѣдешъ все по свѣршенъ, и по честитъ. Познай въ тѣхъ гласъ-атъ на сички-те си предѣди, кои-то са изъ свои-те гро-